

това че царуванъето на Царь Страшиміра трая нѣколко години слѣдъ паданъето на Българското царство съ престолнія му градъ Търново, и—въ съображеніе на това се разказва:—„че слѣдъ привземанъето на града Търново отъ Турцитѣ, Царь Страшиміръ испратилъ синъ си Констандина заедно съ Митрополита Іосифа въ Търново „за нѣкои си нуждни и велики Царски вещи“; и—тѣ издѣйствovali отъ тогавашнія Търновски Турски Войвода да взмнатъ мощитѣ на Св. Петка, и да ги принесжтъ отъ Търново въ Видинъ.“—Търновчанинъ-тъ же Григорій Цамблакъ, който слѣдъ паданъето и разореніето на града Търново е живѣялъ въ Сърбія, разказва за мощитѣ на Св. Петка слѣдующе: „Въ 1396 година (значи—3 години слѣдъ превземанъето на Търново) Султанъ Баязидъ завладѣлъ и царството на Страшиміра брата на Шишмана III послѣдняго Царя Българскаго; и превзелъ и градъ-тъ Видинъ. Слѣдъ малко време като узналъ Султанъ Баязидъ че въ Видинъ сж были намирали мощитѣ на Св. Петка: то—той ги прибралъ и ги вардилъ. Като се извѣстилъ за това Сърбската Княгиня, съпруга на вѣчь убитія нейнъ мжжъ Князь Лазаря, дошла въ Видинъ заедно съ синоветѣ си Деспота Ивана и Вжлка, и заедно съ вдовицата на Деспота Илиша, по него време—Монахиня Евтимія, и испросилъ отъ Султанъ-Баязида мощитѣ на Св. Петка, който и зашовѣдалъ да ѝ се тѣ придадатъ.—Като ги зелъ отъ Баязида, тя ги занеслъ въ Сърбія, дѣто и доволно време сж се намирали; но—слѣдъ нѣколко години, по желаніето и издѣйствованіето на Молдавскія тогавашенъ Князь, Василя Луна: тія мощи были шренесени въ Яшь (Молдова).“—Тія мощи на Св. Петка се намиратъ и до днесъ въ Яшь.—